

[Aksel Larsen.]

Reporterne ud for at interviewe og undersøge, og man kan i det hele taget bruge Pressen og dens Medarbejdere til saa mange Ting; men der er ingen af de Blade, som saa kortfattet som muligt gengav mine Udtalelser ved første Behandling, eller som totalt undertrykte dem, der har følt sig foranlediget til at sende nogle af sine mange Medarbejdere ud og kigge paa Slagterierne og snakke med Slagteriarbejderne og undersøge, hvordan Forholdene er, for at bekræfte eller afkræfte mine Oplysninger. Det skulde være en Situation, hvor Industrien var ude for Vanskeligheder, eller hvor det store Landbrug beklagede sig over, at nu gik det ikke længere, nu maatte de gaa fra Gaardene, saa skulde vi have set Journalisterne blive sendt ud over Landet, besøge den ene og den anden og gøre Interview med Snese af dem, der maatte formenes at være særlig sagkyndige, og slaa det stort op i deres Aviser. Men nu drejer det sig om nogle Slagteriarbejdere, det drejer sig om Oplysninger, der, uimodsagt fra de særlig sagkyndige, er fremkommet her i Tinget, og saa interesserer Pressen sig ikke for Sagen.

Jeg maa altsaa fastholde, at jeg ikke har givet nogen for dyster Skildring af Slagteriarbejdernes Kaar, og at dette for Tinget burde være tilstrækkeligt til at sige: Forligsmandens Forslag er daarligt udformet, uretfærdigt, og det harmonerer aldeles ikke med en enig Regerings og Rigsdags Løfter til Arbejderne den 9. Maj i Fjor.

Et Fingerpeg til Bedømmelse af det stillede og forkastede Forligsforslags Kvalitet faar man jo ogsaa gennem de supplerende Oplysninger, vi endelig fik i Udvalget vedrørende Slagteriernes Afstemning. Her i Tinget lykkedes det mig at faa Statsministeren til at fortælle os Stemmetallene fra Slagteriarbejdernes Afstemning, og de var, jeg tror en 2 700 Stemmer Nej mod en godt 700 Stemmer Ja. Vi har i Udvalget endelig faaet Oplysning om, hvordan Slagterierne stemte; de stemte ja alle sammen. Jeg husker en Del tidligere Lejligheder, hvor der har været Afstemning om Forligsforslag i Slagteribranchen, men jeg husker intet Tilfælde, hvor Slagterierne aldeles enstemmigt har godkendt et Forligsmandsforslag. Selv om der har været Flertal for det, har der altid været nogen imod, og hvor der har været Flertal imod, har der altid været nogen for. I dette Tilfælde er der altsaa Enstemmighed blandt Slagteriernes Ledelser, hvorimod Slagteriarbejderne forkaster med saa drønende Majoritet. Det giver dog et Fingerpeg i Retning af, at Forligs-

forslaget maa anses for at være ganske acceptabelt, set fra Slagteriernes Side, men fuldkommen uacceptabelt fra Arbejdernes Side, og det vil sige, at paa Baggrund af Forligsmandslovens Bestemmelser og Mening har Forligsmanden været uheldig med Udformningen af sit Forslag. Han skal nemlig stille et Forslag, der har Chance for at blive vedtaget af begge Parter, og han er altsaa kommet alt for langt over i den anden Vejside.

Hertil kommer noget andet. Slagteriarbejderne havde jo allerede tidligere — det var før Strejken begyndte — haft en Afstemning om et Overenskomstforslag. Det var et Forslag, der var kommet frem ved Forhandling mellem Slagteriarbejderforbundet og Slagterierne, og det blev forkastet ogsaa med meget stor Majoritet af Slagteriarbejderne, dog ikke med saa stor Majoritet som Forligsmandens senere Forslag. Saa spørger man sig selv: Hvad Forskel har der været paa de to Forslag? Og det har vi faaet Oplysning om i Udvalget — jeg haaber Svaret vil blive optrykt som Bilag til Betænkningen —, at der var ingen Forskel. Forligsmanden har afskrevet det Tilbud, Slagterierne under de faglige Forhandlinger gav Slagteriarbejderne, og har intet ændret deri, ud over at han har tilføjet, at de Lønninger, der skal udbetales, hvis hans Forslag vedtages, skal udbetales med tilbagevirkende Kraft fra 1. April — det var jo ikke ret langt henne i April, at Slagteriarbejderne forkastede det første Forslag —, saa den saglige Forskel paa de to Forslag udmøntet i Penge til Slagteriarbejderne kan vel højst blive et Par Kroner til hver alt i alt.

Dertil kommer ganske vist den Passus, jeg læste op ved første Behandling, om, at Forligsmanden gør opmærksom paa, at det er en Ugeløsoverenskomst. Men vi er jo ved de Forhandlinger, der er ført, blevet klar over, at disse Sætninger ingen som helst reel Betydning har og ingen som helst reel Betydning vil faa. Taagede, spagfærdige moralske Henstillinger som Indledning til et konkret udformet Forligsmandsforslag har ingen Betydning, og jeg tillader mig at sige: Forligsmanden venter heller ikke selv, at Slagterierne skal tage det ringeste Hensyn til denne Henstilling.

Altsaa, Forligsmanden har reelt stillet det samme Forslag, som Arbejderne een Gang havde forkastet. Jeg begriber ikke, hvor han har kunnet gøre det. Jeg begriber ikke, hvor han har kunnet tro, at det skulde kunne samle Flertal hos de Slagteriarbejdere, som een Gang havde forkastet det.